

Datum van
inontvangstneming

:

18/06/2021

Zaak C-291/21**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

7 mei 2021

Verwijzende rechter:

Tribunal de première instance de Liège (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 mei 2021

Verzoekende partij:

Starkinvest SRL

[omissis]

I. PROCEDURE

Gelet op de processtukken, met name:

- het voorafgaande verzoekschrift en de ter ondersteuning daarvan overgelegde stukken;
- de artikelen 1025 e.v., 1413 e.v. en 1445 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek;
- de artikelen 4,7 en 8 van verordening (EU) nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 tot vaststelling van een procedure betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen;
- [omissis] [procedurevoorschriften].

II. FEITEN EN VOORWERP VAN DE VORDERING

Bij een vonnis van de tribunal de commerce de Liège van 3 september 2013 en een arrest [van de cour d'appel de Liège] van 6 januari 2015 zijn de vennootschappen SOFT PARIS EURL en SOFT PARIS PARTIES LTD, op straffe van betaling van een dwangsom van 2 500 EUR per inbreuk, ertoe veroordeeld het in de handel brengen van hun producten en diensten op het

grondgebied van de Benelux, inclusief via een website, onder het woordmerk SOFT PARIS of een beeldmerk dat de woorden SOFT PARIS bevat of zou bevatten, of een teken dat de woorden SOFT PARIS bevat of een teken dat lijkt op het woord SOFT LOVE, te staken, de domeinnaam „www.softparis.com” niet meer te gebruiken, hun producten SOFT PARIS in de Benelux terug te roepen en te vernietigen indien ze van het SOFT PARIS-logo zijn voorzien, en alle folders en andere dragers die foto’s bevatten van de zogenoemde „eendenfamilie”, „geishaballen” of „geheime sloten” niet meer te gebruiken en te vernietigen.

STARKINVEST SRL verklaart dat het arrest van 6 januari 2015 op 2 en 6 februari 2015 is betekend. De neergelegde stukken zijn echter niet volledig of leesbaar wat het bewijs van de betekening aan de in Dublin gevestigde vennootschap SOFT PARIS PARTIES LTD betreft, aangezien er geen ontvangstbewijs is van een van de vormen van betekening die zijn vastgesteld in verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, en artikel 9 van deze verordening bepaalt dat voor de datum van een dergelijke betekening of kennisgeving van stukken het recht van de aangezochte lidstaat geldt.

Op 27 april 2021 heeft STARKINVEST SRL verzocht om een betalingsbevel voor een bedrag van 86 694,22 EUR, waarvan 85 000 EUR als dwangsom voor het tijdvak van 24 maart 2021 tot en met 27 april 2021.

Bij verzoekschrift dat op 3 mei 2021 ter griffie van de tribunal de première instance de Liège is neergelegd, verzoekt STARKINVEST SRL deze rechtbank om machtiging tot het leggen van Europees conservatoir derdenbeslag op bankrekeningen voor een bedrag van 85 000 EUR in hoofdsom, op de bedragen die zich mogelijk op de Franse bankrekening van de vennootschap naar Iers recht SOFT PARIS PARTIES LTD bevinden. [Or. 2]

STARKINVEST SRL baseert haar vordering op de dwangsommen die de vennootschap SOFT PARIS PARTIES LTD verschuldigd zou zijn op grond van het arrest van de cour d’appel de Liège van 6 januari 2015.

III. BESPREKING

- 1 Krachtens artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 tot vaststelling van een procedure betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen dient een schuldeiser, indien hij in een lidstaat nog geen rechterlijke beslissing, gerechtelijke schikking of authentieke akte heeft verkregen op grond waarvan de schuldenaar de vordering moet voldoen, tevens voldoende bewijsmateriaal te verstrekken om het gerecht ervan te overtuigen dat zijn vordering tegen de schuldenaar waarschijnlijk gegrond zal worden verklaard.

Uit het onderzoek van de ontstaansgeschiedenis van verordening nr. 655/2014 blijkt dat een titel alleen als een „rechterlijke beslissing”, een „gerechtelijke schikking” of een „authentieke akte” in de zin van deze verordening kan worden beschouwd indien hij uitvoerbaar is in de lidstaat van herkomst.¹

Indien de schuldeiser daarentegen reeds over een uitvoerbare titel beschikt, is hij vrijgesteld van de verplichting om de gegrondheid van zijn vordering te rechtvaardigen, aangezien zij voortvloeit uit deze titel.²

Het onderzoek dat deze rechter in de onderhavige zaak dienen te verrichten hangt dus af van de vraag of STARKINVEST SRL zich kan beroepen op een titel „op grond waarvan de schuldenaar de vordering moet voldoen” in de zin van artikel 7[, lid 2,] van verordening nr. 655/2014.

- 2 Ook al is de vennootschap SOFT PARIS PARTIES LTD bij het arrest van de cour d’appel de Liège van 6 januari 2015 veroordeeld tot het betalen van dwangsommen in geval van niet-naleving van het bevel tot staking, het thans gevorderde bedrag was noodzakelijkerwijs nog niet bekend op de datum van het arrest.

Voor de tenuitvoerlegging van een dwangsom naar Belgisch recht is het niet nodig het bedrag van de dwangsommen te laten bepalen. Het volstaat dat het vonnis uitvoerbaar is [en] dat het is betekend. Alleen in het kader van verzet tegen het beslag dat is gelegd ter invordering van de dwangsommen staat het aan de beslagrechter om met name na te gaan of deze dwangsommen, in het licht van de opgelegde verplichtingen, verschuldigd zijn.

In artikel 4 van verordening nr. 655/2014 wordt het begrip „vordering” gedefinieerd als „een vordering tot betaling van een bepaalde, opeisbare geldschuld, of tot betaling van een bepaalbare geldschuld die voortvloeit uit een transactie of een gebeurtenis welke reeds heeft plaatsgevonden, mits de vordering in rechte kan worden aangebracht”. **[Or. 3]**

De vraag rijst dus of een dwangsom, waarvan het beginsel en het basisbedrag zijn vastgesteld in een rechterlijke beslissing, maar waarvan het verschuldigde bedrag afhangt van de eventuele toekomstige inbreuken van de schuldenaar (met voorbehoud van de eraan verbonden korte verjaringstermijn) als een dergelijke „vordering” kan worden beschouwd.

Zo ja, dan zou dit betekenen dat een arrest waarbij een dwangsom wordt opgelegd, kan worden beschouwd als een beslissing „op grond waarvan de schuldenaar de vordering moet voldoen”, en zou aan de beslagrechter die belast is met het al dan niet toestaan van het Europees conservatoir derdenbeslag op

¹ Zie in die zin arrest van 7 november 2019, K.H.K. (Conservatoir beslag op bankrekeningen) (C-555/18, EU:C:2019:937) [omissis] [publicatiegegevens].

² [omissis] [rechtsleer].

bankrekeningen elke bevoegdheid worden ontnomen om na te gaan of de door de verzoeker ingeroepen vordering geldig is.

Door een controle van de schuldvordering zou de rechter daarentegen het volgende kunnen verifiëren:

- of de gevorderde dwangsom inderdaad verschuldigd is uit hoofde van de aangevoerde inbreuken;
- de eventuele verjaringstermijn;
- de eerbiediging van de procedure en meer bepaald het informatieve karakter van de betekening. In geval van een dwangsom maakt de schuldeiser zijn voornemen om tot gedwongen tenuitvoerlegging ervan over te gaan immers kenbaar door de betekening van het stuk waarmee de dwangsom wordt opgeëist. De betekening moet dus een werkelijk informatieve strekking hebben³, die verder gaat dan de loutere kennisgeving van een vonnis aan de tegenpartij. De schuldenaar moet duidelijk worden ingelicht over wat er van hem wordt gevorderd.⁴ Zo is met name geoordeeld dat een bevel tot betaling van dwangsommen dat meer dan tien jaar na de betekening („voor alle doeleinden”) van het bevel tot staking dat gepaard gaat met dwangsommen wordt betekend, als nietig en als misbruik van recht moet worden aangemerkt indien de geadresseerde niet tevoren door middel van een ingebrekestelling op de hoogte is gesteld van de agressieve bedoelingen van de afzender.⁵ In het onderhavige geval worden de dwangsommen meer dan zes jaar na de betekening gevorderd.

- 3 Hoewel blijkbaar wordt aangenomen dat de in artikel 7 van verordening nr. 655/2014 bedoelde titel uitvoerbaar moet zijn in de *staat van herkomst*, is de hypothese van de dwangsom op dit punt zo specifiek dat artikel 55 van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken bepaalt dat de in een lidstaat gegeven beslissingen die een veroordeling tot betaling van een dwangsom inhouden, in de aangezochte lidstaat slechts ten uitvoer kunnen worden gelegd wanneer het bedrag ervan door het gerecht van herkomst definitief is bepaald.

Aangezien het voorhanden zijn van een uitvoerbare titel tot gevolg heeft dat aan de rechter die belast is met het al dan niet toestaan van het Europees conservatoir derdenbeslag op bankrekeningen, de beoordelingsbevoegdheid wordt ontnomen met betrekking tot de toetsing van een schuldvordering, kan de vraag worden

³ Zie in die zin, Luik, 3e kamer D, 22 oktober 2020, 2020/RG/194, niet gepubliceerd.

⁴ [omissis] [rechtsleer].

⁵ Bergen, 15 juni 2005, *J.T.*, 2005, blz. 555.

gesteld of het in dat geval niet op zijn minst nodig zou zijn dat het bedrag van de dwangsom vooraf wordt bepaald, indien wordt aangenomen dat de rechterlijke beslissing waarbij een dwangsom wordt opgelegd, een beslissing is „op grond waarvan de schuldenaar de vordering moet voldoen” in de zin van artikel 7[, lid 2,] van verordening nr. 655/2014. Met andere woorden, dient de vaststelling van de dwangsom **[Or. 4]** niet verplicht te zijn opdat het vonnis kan worden aangemerkt als een „beslissing” in de zin van artikel 4 van verordening nr. 655/2014?

- 4 Gelet op deze vragen over de toepassing van verordening nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 tot vaststelling van een procedure betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen dienen krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de twee in het dictum geformuleerde prejudiciële vragen te worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

[omissis] [verzoek om een versnelde procedure]

DICTUM

[omissis] [naam van de magistraat en de griffier]

Alvorens recht te doen,

verzoekt deze rechter het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Vormt een betekende rechterlijke beslissing waarbij een partij wordt veroordeeld tot betaling van een dwangsom bij niet-naleving van een bevel tot staking een beslissing op grond waarvan de schuldenaar de vordering moet voldoen in de zin van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 tot vaststelling van een procedure betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen?
2. Valt een rechterlijke beslissing waarbij een partij wordt veroordeeld tot betaling van een dwangsom die uitvoerbaar is in het land van herkomst, onder het begrip „rechterlijke beslissing” in de zin van artikel 4 van verordening nr. 655/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 tot vaststelling van een procedure betreffende het Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen, ook al is het bedrag van deze dwangsom niet overeenkomstig artikel 55 van verordening nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken bepaald?

[omissis]

Luik, 6 mei 2021.

[ondertekeningen]